

Cietēja Kalps ness Taisnību! **Jesajas gr. 42:1-7**

Šajā Ciešanu laikā vēlamies apcerēt tā apzīmētās Cietēja Kalpa dziesmas kuras atrodam pravieša Jesajas grāmatā. Pirmā apcere ir, kā redziet, “Cietēja Kalps ness Taisnību” (Jesajas gr. 42: 1-10). Otrā apcere būs, “Cietēja Kalps ness Gaismu” (Jesajas gr. 49:1-7). Trešā apcere būs, “Mans Attaisnotājs jau tuvu!” (Jesajas gr. 50:4-11). Certurtā apcere ir paredzēta, “Pieskaitīts pārkāpējiem” (Jesajas gr. 52:13-53:12). Ceru ka šīs pārdomas par Cietēja Kalpu nesīs svētību katram ALBA tīmekļa lapas lasītājam.

I.

Jēzus Kristus, pie kura turamies, mums spilkti parādās pravieša Jesajas aprakstā par Cietēja Kalpu, kura dzīvi un mācību redzam aprakstītu pravieša Jesajas vārdos. Mācīdamies par Cietēja Kalpu mēs mācīsimies labāk pazīt Jēzu Kristu. Vēlvairāk, mēs mācīsimies par to kā mums būs dzīvot kā Jēzus Kristus sekotājiem. Jēzus sacīja kad atrodas mūsu vidū kā tāds kurš kalpo. Viņš māca, kā Viņš mums ir priekšzīmi devis, kā dzīvot Dievam paklausīgu un pieņemamu dzīvi.

Mūsu rakstvieta sākās ar vārdiem, “*Redzi mans Kalps, ko Es uzturu, mans izredzētais, par kuru mana dvēsele priecājas*” (Jesajas gr. 49:1). Līdzīgi vārdi par Jēzu Kristu atskan no debesīm pie Viņa kristībām, “*Šis ir mans mīļais Dēls, pie kā man labs prāts*” (Mateja ev. 3:13-17). Varam sacīt ka līdzīgus vārdus Dievs saka par ikvienu no mums, kuri ticībā pie Viņa spiežamies. Mēs esam Viņa kalpi un kalpones, Viņa izredzētie. Viņš mūs uztur! Pie mums Dievam ir labs prāts, ja mēs staigājam Kristus pēdās, staigājam kalpošanas ceļu. Aprakstot Cietēja Kalpa rīcību pravietis norāda arī uz to kā mums būs rīkoties, jo mūsu rīcībai būs atspoguļot Jēzus Kristus rīcību kad Viņš staigāja šīs pasaules ceļus. Pirmā daļā, šai pirmā dziesmā par Cietēja Kalpu, aprakstīts tiek Viņa raksturs. Otrā daļa, liecina par rīcību un sūtību kura Kalpam tiek dota no Dieva. Protams, mūsu raksturs un mūsu rīcība, mūsu sūtība iet roku rokā. Kāds ir mūsu raksturs rāda kā mēs rīkosimies; ogas nav lasamas no dadžiem. Nav sagaidams ka tāds cilvēks kurš vienumēr neapmierināts un saīdzis rīkosies iepriecinoši un laipni pret saviem līdzcilvēkiem. Nav sagaidams ka sautīgs cilvēks palīdzēs kaimiņam kurš nonācis grūtībās

1) Pirmā liecība par Cietēja Kalpu ir ka Dievs Viņu uztur; Dievs arī Viņu izredzējis un Dievs par Viņu priecājās. Šie vārdi liecina ka Cietēja Kalps pilnīgi pieder un uzticās Dievam.

Tas ir kā Apustulis Pāvils arī raksturo mūs kā draudzes locekļus. Mēs pilnīgi piederam Dievam. Viņš, rakstot vēstules pirmkristiešu draudzēm, apzīmē draudzes locekļus par “svētajiem”. Šis apzīmējums pieder arī šodien tev un man kā Kristus draudzes locekļiem. Mēs tiekam kā Kristus sekotāji aicināti uz svētu dzīvi. Mēs esam svēti tādēļ ka Dievs mūs ir izredzējis, aicinājis un devis mums savu Svēto Garu.

2) Tad lasam otro liecību par Cietēja Kalpu. Dievs saka, *Es esmu licis savu Garu uz viņu* (Jesaja gr. 42:2). Dieva kalpi un kalpones ir tie kuros mājō Viņa Gars. Dievs katrā cilvēkā ir iedvēsis savu dzīvības dvašu, kā to pie radīšanas darija ar Ādamu un Ievu. Bet tajos, kuri ticībā pie Viņa nākuši, pieņemot Jēzu Kristu kā Pestītāju, Dievs nāk mājot kā Svētais Gars. Kā Dieva kalpi un kalpones esam Viņa izredzēti un Svētā Gara apveltīti.

3) Trēsā liecība, kuru atrodam pirmā daļā šajā pirmā Cietēja Kalpa dziesmā, ir ka Kalpa centrālā sūtība, galvenais uzdevums, it nest taisnību tautas dzīvē. Mēs šo vārdu “taisnība” sastopam pirmā, trešā un ceturtā pantā mūsu rakstvitā.

Mums būs rīkoties taisni kā indivīdiem mūsu personīgas attiecības, bet runājot par Cietēja Kalpu Dievs saka ka Viņš nesīs taisnību tautām. Netaisnība parādās dažādos veidos un bieži iezīmē mūsu dienu pasauli no brutāla diktatora valdīšanas kāds parādījies Filipīnās, no teroristiem, kuri izposta un iznīcina cilvēku sadzīvi un dzīvības.

Mēs kā latvieši labi zinām ko nozīmē dzīvot zem netaisnas varas, gan senā pagātnē, kad bijam kā vergi, Vācu baronu apspiesti, gan nesenā pagātnē, kad tauta pavadīja 50. gadus zem Krievu komunistu jūga. Pazīstamā latviešu baptistu dzejniece, nelaiķe, Otilija Baštika (Liesma) dzejā, “*Kur ir tavs Dievs?*” saka.

Bezgal smagi sit šie vārdi,
Kad dziļi pazemots tu esi.
Kad sirdī liesmo sāpju sārti,
Un plecos dzīves krustu nesi.

Kad tavā Dieva dotā laukā,
Nāk pļāvējs sveš un ievāc ražu,
Kad augļu dārzu lauza aukā,
Un samīn to un tevi pašu.

Kur ir tavs Dievs, ja tev kāds prasa,
Tad skatīdamies tādām sejā,
Teic droši, te, kur zālē rasa,
Viņš ir tepat pie manis lejā.

Arī demokrātiskās rietuma valstīs kā ASV valda netaisnība kad bagātais un spēcīgais bieži izmanto un apspiež vājo un nabadzīgo pilsoni. Netaisni ir ka miļoniem bērni šai bagatā zemē iet naktī gulēt izsalkuši. Netaisni ir ka laba medicīniska aprūpe tiek liegta daudziem nabadzīgiem ļaudīm. Netaisni ir ka dažādas izdevības tiek liektas kādam viņa ādas krāsas dēļ. Dieva liecība par Cietēja Kalpu ir ka viņš nēsā tiesu un tainību tautu dzīvē.

Kalps nēsā taisnību horezintālās attiecībās - cilvēku attiecībās ar saviem līdzcilvēkiem. Otra daļā rakstvietā, kur iet runa par Kalpa darbu, lasām ka Kalps strādā. “*...lai atdarītu acis akliem, lai no spaidiem izvestu ieslodzītos kas tumsā mīt*” (Jesajas gr. 42:7). Jēzus Kristus uzsākot savu kalpošanas darbu Nācaretes sinagogā lasa paralēlus vārdus, kuri nāk no pravieša Jesajas grāmatas 61. nodaļas. Atverot rakstu ruli Jēzus lasa, “*Kunga Gars ir ar mani jo Viņš ir svaidījis mani pasludināt prieka vēsti nabagiem. Viņš sūtījis mani dziedināt sirdī satriektos un pasludināt atbrīvošanu gūstēkņiem un akliem gaismu, salaustos darīt brīvus un pasludināt mūsu Kunga žēlastības gadu!* (Lūkas ev. 4:18-19).

Kristus vēstīj izplatoties pasaulē tai nāk līdzīgs taisnība cilvēku sadzīvē. Kā var tas būt citādi? Jēzus Kristus mums vienumēr māca mīlēt mūsu tuvākos kā sevi pašu. Viņš māca mums apsiēt fiziskās un garīgās brūces. Viņš māca ka to labo ko darām līdzcilvēkiem esam darījuši Viņam. Kur vien kristietība izplatās tur nāk līdzīgi skolas, slimnīcas un labdarības iestādes. Statistika rāda ka 80% no skolām un slimnīcām Āfrikā ir kristīgo misionāru darbu rezultāts.

Kristieši vienumēr nesuši sev līdzīgu sociālas reformas, kas parādās taisnā rīcībā cilvēku attiecībās. Anglijā, viens kristietis kurš iestājās par vērgu tirgošanas izbeigšanu bija Wiliams Wiberforce. Viņš piedzima 1759. gadā un piederēja Anglijas parlamentam kur cīnījās gadu desmitus līdz panāca ka tiek izdots likums izbeigt šo vērgu tirgošanu. Viņš raksta 1818. gadā, “Svētos rakstos neviens noziegums nav tik bieži un asi nosodīts ka apspiest un rīkoties nežēlīgi pret mūsu līdzcilvēkiem un nelietot visus mūsu spēkus lai atbrīvotu viņus.” Wilberforsa sirds dega par taisnību kuru rāda Jēzus Kristus, lielais Cietēja Kalps. Cik traģiski ka ir vēl ļaudis

kuri nesa Kristus vārdu, bet rīkojas tomēr netaisni un pat brutāli pret ļaudīm no citām tautām, rāsām un šķiņām.

Cietēja Kalps nesa taisnību arī vertikālā dimensijā mūsu attiecībās ar Dievu. Kā raksta Apustulis, “*Dievs bija Kristus salīdzinādams pasauli ar sevi*” (Apustuļa Pāvila vēst. 2. vēst. korintiešiem 5:19). Cilvēks, no Dieva radīts un svētīts, ir nepateicībā novērsies no Viņa. Cilvēks ir atsvešinājies no Dieva, kurš par viņu gādā. Mēs esam grēkojuši un grēka alga ir nāve. Taisnība prasa lai mēs maksājam sodu par mūsu pārkāpumiem.

Mums būtu jacieš savu pārkāpumu dēļ! Mums būtu jāmirst savas nepaklausības dēļ! Dievs sūtīja Jēzu Kristu, Cietēja Kalpu, ciest mūsu vietā. Viņš nācis lai darītu mūs taisnus Dieva acīs. Kā lasam Ceturtā Kalpa dziesmā, “*Ar Viņa brūcem mēs esam dzēdināti*” (Jesajas gr. 53:5c). Pie krusta atklājās dievišķā taisnība. Dievs nākdams savā Dēlā, Jēzu Kristu, kā nevainīgais Cietēja Kalps, nesa mūsu grēkus.

II.

Šīs rakstvietas pirmā daļa par Cietēja Kalpu rāda Kalpa tempermentu kas pilnīgi atklājas Jēzus Kristus dzīvē. “*Viņš nebrēks un neklaigās, ielās nedzirdēs Viņa balsi, aizlaustu niedru Viņš nenolauzīs un kvēlojošu degli viņš nenodzesīs. Uzticīgi viņš nesīs tiesu*” (Jesajas gr. 42:2-3). Kalpa izturēšanās stāv tiešā kontrastā ar to kā rīkojas daudzas valdošas personas mūsu dienās. Kalpa rīcība var tikt uzskatīta kā pilnīgi bezprātīga ja gribam gūt cilvēku ievērību un apbrīnu – nest pārmaiņas sadzīvē. Kas šis par dīvainu cilvēku kurš cenšās nest tiesu un taisnību neizturēdamies kā uzvarētājs bet kā zaudētājs.

Vai ir iespējams nest taisnību un tiesu cilvēku sadzīvē pazemīgā kalpošanā; atteikties no vardarbības un pievērst sevīšku uzmanību tiem kuri cieš? Vai ir iespējams gūt panākumus pievērsot uzmanību tiem kuri fiziski un garīgi salausti, kuri tūvu nāvei? Šai tumšā, launā grēku pasaulē daudziem liekas ka jebkādi panākumi tikai gūstami ar uzstājīgu, brāvuīgu izturēšanos, apklusinot, satricot un nospiežot mūsu pretniekus. Tiek kādreiz apbrīnoti valstevīri kuri tā rīkojas; redzēti kā izciļi un uzteicami valsts vadītāji. Bet Dieva vārds mums rāda citu priekšzīmi, rāda citu uzvaras ceļu; pazemīgas kalpošanas ceļu.

Mēs dzirdam pravieša Jesajas raksturojumu par Cietēja Kalpu, “*Viņš nebūs nedz salausts, nedz slābs, (viņš nepagurs un nekritīs) iekams nepiepildīs TIESU uz zemes (kamēr nonodibinās TAISNĪBU pasaulē) -* (Jesajas gr. 42:4). Kalpa uzvara nāk jo Viņš ir nostājies Dieva pusē. Patiesi, Cietēja Kalps ir Jēzus Kristus pats. Viņš ir Dieva Vārds tapis miesa lai mājotu mūsu vidū. Tāpēc lasam, “*Tā saka Dievs Kungs, kas radījis debesis un tās izplētis, Kas izplatījis zemi un to kas tur dīkst. Kas dod dvašu ļaudīm uz tās un garu tiem kas staigā par to. Es esmu Kungs kas tevi TAISNĪBĀ sauca, Es tevi tvēru pie rokas, sārgu tevi un ieceļu tevi par derību tautam, par gaismu, visām tautām.* (Jesajas gr. 42:5-6).

Kalpa spēks nav Viņa spēks bet Dieva spēks. Kalpa uzvara nāk ne caur Viņa spēku un gudrību, bet no Dieva spēka un gudrības. Dievs ir satvēris Kalpa roku un pasārga Viņu no ļauna. Kalps slēdz derību starp Dievu un pasaules tautām solot Dieva aizsardzību tiem kas Viņa ceļus staigā un solot Dieva sodu tiem kas no Viņa noveršās un pārkāpj Viņa bauslību. Cietēja Kalps nesa dievišķo GAISMU tūmsā grēku pasaulē. “*Ļaudis kuri staigāja tumsībā ieraudzīja spožu gaismu, par tiem kas dzīvo nāves ēnas zemē, Gaisma atspīdējusi*” (Jesaja gr. 9:1). Taisnības Gaisma, patiesības Gaisma, milēstības Gaisma, tos apspīd.

Kalpa uzticība prasa Viņa dzīvību! Tā lasam Ceturtā Kalpa dziesmā, “*Viņš nodeva savu dzīvību nāvē un tika pieskaitīts ļaundariem, kautgan Viņš nesa daudz grēkus un aizlūdz par ļaundariem*” (Jesajas gr. 53:12c). Kurš cits varētu būt šis Cietēja Kalps kā Jēzus Kristus pats? Viņš tiek notiesāts! Spīdzināts! Krustā sists! Viņš aicina mani un tevi staigāt Viņa krusta ceļu. “*Ļemiet uz sevīm manu krustu!*” saka Kristus.

Vācu asinsliecinieks, Ditrichs Boonhofers, kurš mira Nācistu cietumā jo nostājās pret Ādolfu Hitleru, kamēr daudzi, pat no Vācu ticīgiem, viņam uzgavilēja, sacīja, “Kad Kristus aicina kādu sev sekot, Viņš aicina mūs

mirt!” Bet tie kuri mirst staigājot Krustā sistā pēdās celsies līdz ar augšamcēlušo Kristu pastara dienā. Ārpus Dieva valstības paliek tie kas gļēvulīgi uzgavilē pasaules brutālām varam, kā daudzi reiz Vācīja to darīja. Ditrichs Boonhofers atstāja drošu dzīvi mācot teloģiju ASV lai būtu ar savu tautu, vēl vairak lai būtu draudzes vidū kā liecinieks, kā asins liecinieks, Kristus vārda dēļ. Viņš stavēja pretīm tumsai un ar saviem vārdiem un ricību spīd un apspīd mūs šodien.

Par Ditrichu Boonhoferu, par Kārli Līdaku, par Vili Dzelmīti, par daudziem, daudziem, citiem kas staigā Krustā sistā pēdās dzirdam to Kungu sakam, kā Viņš saka par Cietēja Kalpu, “*Redzi mans Kalps ko es neatlaižu, Mans izredzētais, pie Viņa manai dvēselei labpatika. Es lieku savu Garu uz viņu lai Viņš ness tautām taisnību*” (Jesajas gr. 42:1). Vai par mani un tevi Dievs varēs reiz sacīt, “Redzi mans kalps! Redzi mana kalpone! Es lieku savu Garu uz tevi.” Dievs aicina mūs katru iestāties par taisnību savā ģimenē, savā draudzē, savā skolā, savā darba vietā, pie saviem kaimiņiem un savā tautā. Lai Dievs dod mums spēku šādi dzīvot Viņam par godu.

māc. Dr. Uldis Ukstiņš